

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové, ve věci žalobce: **A. V.**, nar., státní příslušnost Ruská federace, t. č. bytem, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2013, č. j. MV-112291-3/SO-2012,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 12. 2013, č. j. MV-112291-3/SO-2012 se **z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši **4.000 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 12. 2013, č. j. MV-112291-3/SO-2012, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 13. 7. 2012, č. j. OAM 1310-7/ZR-2012, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobci podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu. Podle

ust. § 37 odst. 3 téhož zákona byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož z něj nevyplývá, z jakých podkladů žalovaná vycházela a jaká zjištění z těchto podkladů učinila. Rozhodnutí je podle jeho názoru rovněž nesrozumitelné, jelikož trpí vnitřními rozpory. Žalobce zpochybňuje tvrzení, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, které na základě výzvy k odstranění vad nedoplnil. Připouští, že proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal včasné blanketní odvolání. Správním orgánem byl vyzván k odstranění vad podání, nestalo se tak však dne 28. 8. 2012, jak uvádí žalovaná, ale připisem ze dne 23. 8. 2012, který byl žalobci doručen dne 31. 8. 2012. Žalobce tvrdí, že této výzvě vyhověl a blanketní odvolání doplnil podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 5. 9. 2012, jak vyplývá z doplnění odvolání opatřeného prezentačním razítkem správního orgánu prvního stupně s datem 5. 9. 2012. Na důkaz tohoto tvrzení žalobce k žalobě přiložil předmětné doplnění odvolání ze dne 5. 9. 2012. Podle žalobce je tedy zřejmé, že žalobce jednal v souladu s výzvou správního orgánu prvního stupně a vady odvolání řádně a včas odstranil. Žalovaná však v napadeném rozhodnutí tvrdí opak, což je v rozporu se skutečností. Žalobce namítá, že postupem žalované byl zkrácen na svých právech, neboť ačkoli podal odvolání, v rámci kterého uplatnil relevantní námitky, žalovaná se těmito námitkami vůbec nezabývala, když konstatovala, že žalobce neodstranil vady podaného odvolání. Jako nesrozumitelné považuje žalobce tvrzení žalované, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo přezkoumáno v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Postup žalované je podle názoru žalobce zmatečný a nesrozumitelný, a to ať už k rozporu došlo z důvodu, že žalovaná doplnění odvolání vůbec neobdržela a další text rozhodnutí je jen univerzálním textem, nebo z důvodu, že žalovaná doplnění odvolání obdržela, a text nějakým způsobem posuzovala. Z rozhodnutí totiž není zřejmé, kterými námitkami se žalovaná zabývala a jak se s nimi vypořádala.

V další části žaloby žalobce zopakoval námitky, které podle svého tvrzení uplatnil již v odvolání proti správnímu orgánu prvního stupně. Namítal, že v současné době již nejsou dány důvody pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť, jak i správní orgány připouští, počínaje 1. 9. 2012 je žalobce studentem Mendelovy univerzity v Brně, tedy na takové škole, jejíž studijní program lze považovat za studium v akreditovaném studijním programu podle zákona o vysokých školách. Ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců podle něj stanoví, že platnost povolení se zruší, jestliže cizinec neplní účel, pro který mu toto povolení bylo uděleno, nikoli že tento účel neplnil v minulosti. Námitky žalobce vznesl rovněž ve vztahu k ustanovením zákona o pobytu cizinců, o která správní orgány napadené rozhodnutí opřely. Protože se v daném případě jedná o povolení k dlouhodobému pobytu, které již bylo žalobci prodlouženo, neměly podle názoru žalobce správní orgány přistoupit k aplikaci ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nýbrž k aplikaci ust. § 44a téhož zákona. Podle ust. § 44a odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, 7, 8 a § 47 vztahuje obdobně. Ust. § 46 odst. 1 zákona se na projednávaný případ nevztahuje, neboť v citovaném ust. § 44a odst. 3 není obsaženo. Správní orgány měly dále namísto ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vycházet z ust. § 46 odst. 5, z něhož vyplývá, že pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území platí obdobně § 37, § 55 odst. 1, § 56 odst. 1 písm. a) až c), e), g), h), § 56 odst. 2 písm. a) a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Z obsahu ustanovení naopak vyplývá, že v projednávané věci nelze

aplikovat ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, o které správní orgány napadené rozhodnutí opřely.

S ohledem na uvedené skutečnosti má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a proto navrhl, aby soud rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že doplnění odvolání nebylo součástí spisového materiálu, který byl žalované správním orgánem prvního stupně dne 4. 10. 2012 postoupen. Z průvodního dopisu správního orgánu prvního stupně je přitom zjevné, že existence doplnění odvolání nebyla známa ani správnímu orgánu prvního stupně. K aplikaci ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců žalovaná uvedla, že dle jejího názoru, bylo správním orgánem prvního stupně dostatečným způsobem prokázáno, že žalobce v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně účel pobytu neplnil, neboť nebyl studentem ve smyslu ust. § 42d ve spojení s ust. § 64 zákona o pobytu cizinců. K námitce, že správní orgán prvního stupně měl namísto ust. § 46 odst. 1 postupovat podle ust. § 44a zákona, žalovaná uvedla, že ust. § 44a odst. 3 se vztahuje na řízení o žádostech o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nikoliv na řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kde je postup podle ust. § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který odkazuje na obdobné použití ust. § 37 zákona o pobytu cizinců, vztahujícího se na dlouhodobé vízum, nutný. Žalovaná se ztotožnila s právním názorem správního orgánu prvního stupně, že bylo dostatečně prokázáno, že žalobce neplní účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno, a to studium ve smyslu směrnice 2004/114/ES.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba je důvodná.

Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť zpravidla jen přezkoumatelné rozhodnutí lze podrobit soudnímu přezkumu.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 téhož ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „*funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.*“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, dostupný na www.nssoud.cz).

V rozsudku ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009 – 70, dostupném na www.nssoud.cz Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „*je povinností odvolacího správního orgánu přezkoumat napadené rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.*“

Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 13. 7. 2012, č. j. OAM-1310-7/ZR-2012 bylo žalobci doručeno dne 19. 7. 2012. Dne 2. 8. 2012 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání neobsahující žádné odvolací důvody. Přípisem ze dne 23. 8. 2012 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k odstranění vad podaného odvolání, a to ve lhůtě do 5 dnů od obdržení výzvy. Přípis byl žalobci, resp. jeho zmocněnci doručen dne 31. 8. 2012. Správní orgán prvního stupně v postoupení odvolání i žalovaná v rozhodnutí o odvolání následně vycházely z toho, že žalobce odvolání ani přes písemnou výzvu nedoplnil, a proto žalovaná přezkoumávala rozhodnutí správního orgánu prvního stupně toliko na základě podaného blanketního odvolání.

Z listiny doložené žalobcem k podané žalobě („Doplnění odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 7. 2012, č. j. OAM 1310-7/ZR-2012“) opatřené podacím razítkem správního orgánu prvního stupně s datem 5. 9. 2012, o jehož pravosti s ohledem na shodu s ostatními podacími razítky na písemnostech založených ve správním spise soud nemá pochybnost, má však soud za prokázané, že žalobce výzvě správního orgánu vyhověl a blanketní odvolání ze dne 2. 8. 2012 doplnil o chybějící odvolací důvody. Jelikož doplněné odvolání bylo správnímu orgánu prvního stupně podle podacího razítka doručeno dne 5. 9. 2012, je zřejmé, že žalobce jednal v souladu s výzvou správního orgánu prvního stupně a odvolání bylo doplněno v poskytnuté 5denní lhůtě od obdržení výzvy k odstranění vad podání (ode dne 31. 8. 2012).

S ohledem na shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu bylo povinností žalované přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi. Za situace, kdy žalobou napadené rozhodnutí neobsahuje ani náznak vypořádání odvolacích námitek (shodných s námitkami přednesenými v žalobě), které byly obsaženy v doplněném odvolání ze dne 5. 9. 2012, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalované ve vyjádření k žalobě, že existence doplnění odvolání ze dne 5. 9. 2012 jí nebyla známa, jelikož písemnost nebyla součástí spisového materiálu, který byl žalované postoupen dne 4. 10. 2012 správním orgánem prvního stupně. Soud nevylučuje možnost, že žalovaná skutečně nebyla s existencí doplněného odvolání v době rozhodování seznámena, je nicméně věcí správních orgánů, aby zajistily řádné vedení správního spisu. Naopak nemůže jít v žádném případě k tíži účastníkům řízení, pokud správní orgán doručenou písemnost z jakéhokoli důvodu do spisu nezařadil a podání v dalším řízení nezohlednil.

Podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že tím, že se žalovaná nevypořádala s argumentací žalobce obsaženou v doplnění odvolání, zatížila své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Soudu proto nezbylo než rozhodnutí žalované podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, zrušit. Přitom považoval za předčasné se zabývat zbývajících žalobními námitkami, které jsou shodné s námitkami obsaženými v doplněném odvolání. Není totiž úkolem soudu, aby absentující vypořádání odvolacích námitek nahrazoval svými úvahami, úkolem soudu je přezkoumat úvahy a závěry o odvolacích námitkách obsažené v napadeném rozhodnutí. Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč (3.000 Kč za podanou žalobu, 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová